

UCHWAŁA Nr 100 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lutego 1951 r.

w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 pkt 5 i 7 oraz art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowi rejestracji podatkowej podlegają:

- 1) działające na zasadach rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa państwowe oraz centrale spółdzielczo-państwowe;
- 2) działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego zakłady przedsiębiorstw państwowych oraz zakłady i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych;
- 3) przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym;
- 4) spółki prawa handlowego z udziałem kapitałowym Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych z wyjątkiem instytucji bankowych i ubezpieczeniowych;
- 5) Centralny Związek Spółdzielczy, centrale i związki spółdzielni oraz spółdzielnie;
- 6) gminne kasy spółdzielcze
— obowiązane do wnoszenia wpłat do budżetu Państwa z jakiegokolwiek bądź z następujących tytułów: podatek obrotowy, podatek od operacji nietowarowych, wpłaty z zysku, podatek dochodowy, nadwyżki środków obrotowych, różnice wyrównawcze;
- 7) nadrzędne jednostki organizacyjne (§ 3 ust. 1 oraz § 5 ust. 1 pkt 1 lit. h), wpłacające należności do budżetu Państwa za podległe im jednostki gospodarcze.

2. Jednostki, podlegające obowiązkowi rejestracji podatkowej (ust. 1), zwane będą w dalszych przepisach niniejszej uchwały „jednostkami gospodarczymi“.

§ 2. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) wprowadzania w drodze zarządzeń obowiązku rejestracji podatkowej dla jednostek budżetowych oraz nie objętych § 1 ust. 1 jednostek gospodarczych;
- 2) wyłączenia z obowiązku rejestracji niektórych grup jednostek gospodarczych.

§ 3. 1. Obowiązkowi rejestracji podatkowej nie podlegają jednostki gospodarcze, określone w § 1 ust. 1 pkt 1—6, za które wszystkie wpłaty do budżetu Państwa wnoszą nadrzędne jednostki organizacyjne.

2. Jednostki gospodarcze (ust. 1) obowiązane są przedkładać corocznie do dnia 15 stycznia właściwemu dla nich miejscowo organowi finansowemu (§ 4 ust. 2) zawiadomienia, wymieniające nadrzędne jednostki organizacyjne, które wnoszą wszystkie wpłaty do budżetu za zawiadamiającą jednostkę.

3. Nadrzędne jednostki organizacyjne (ust. 1) obowiązane są w terminie określonym w ust. 2 przedkładać właściwemu dla nich miejscowo organowi finansowemu zawiadomienia, wymieniające wszystkie jednostki gospodarcze, za które dokonują wpłat do budżetu, ze wskazaniem adresów tych jednostek.

4. Jednostki gospodarcze i nadrzędne jednostki organizacyjne, uruchomiane po dniu 1 stycznia, powinny przedkładać zawiadomienia w terminie do jednego miesiąca od ich uruchomienia. Przepis zdania poprze-

dzającego stosuje się odpowiednio do jednostek istniejących w dniu 1 stycznia w przypadkach wprowadzenia w ciągu roku systemu wpłat, określonego w ust. 1.

5. Zawiadomienia, określone w ust. 2—4, należy przedkładać w dwóch egzemplarzach według przepisanej wzoru. Drugie egzemplarze zawiadomień zwraca się po dokonaniu adnotacji organu finansowego jednostkom przedkładającym zawiadomienia.

6. Nie wymaga się przedkładania zawiadomień, o których mowa w ust. 2, jeżeli dla jednostki gospodarczej, zwolnionej od obowiązku rejestracji podatkowej, oraz dla nadrzędnej jednostki organizacyjnej jest właściwy miejscowo ten sam organ finansowy.

7. Upoważnia się Ministra Finansów do zwalniania niektórych jednostek gospodarczych bądź ich grup od obowiązku przedkładania zawiadomień (ust. 2—4).

§ 4. 1. Obowiązek rejestracji podatkowej wykonywany jest przez zgłoszenie rejestracyjne we właściwym organie finansowym.

2. Organami finansowymi, właściwymi w zakresie rejestracji podatkowej, są miejscowo właściwe dla jednostek gospodarczych, z wyjątkiem określonych w § 7 ust. 2, prezydium (wydziały finansowe) powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast, stanowiących powiaty miejskie, oraz Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi (1-sze oddziały terenowe wydziałów finansowych). Właściwość władzy rejestracyjnej dla jednostek gospodarczych, podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, oraz jednostek gospodarczych wydzielonych, podległych innym ministrom, określi zarządzenie, o którym mowa w § 7 ust. 2.

§ 5. 1. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać:

- 1) co do jednostek gospodarczych, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1—6:
 - a) pełną i skróconą nazwę rejestrowanej jednostki,
 - b) miejsce położenia jednostki (adres),
 - c) adres siedziby kierownictwa jednostki,
 - d) miejsce prowadzenia ksiąg handlowych,
 - e) wyszczególnienie zakładów, oddziałów, filii, ekspozytur, składów itp., objętych działalnością rejestrowanej jednostki oraz wskazanie ich adresów,
 - f) pełną i skróconą nazwę jednostki organizacyjnej bezpośrednio nadrzędnej oraz jej adres,
 - g) wskazanie właściwego resortowo ministerstwa (urzędu centralnego),
 - h) pełną i skróconą nazwę oraz adres nadrzędnej jednostki organizacyjnej, wpłacającej niektóre należności do budżetu Państwa za rejestrowaną jednostkę gospodarczą z wyszczególnieniem tych należności,
 - i) datę uruchomienia jednostki (§ 6),
 - j) przedłożenie w oryginale z jednym odpisem lub w odpisie urzędowo poświadczonym aktem prawnym, stanowiącego podstawę prawną działalności jednostki,
 - k) powołanie aktu prawnego regulującego organizację finansową i system finansowy jednostki,
 - l) określenie rodzaju działalności (wytwórczość, przetwórstwo, handel, usługi),
 - ł) określenie przedmiotu działania (podstawowe wyroby wytwarzane lub przetwarzane bądź wyroby obrotu handlowego, przedmiot usług),
 - m) wyszczególnienie wpłat, wnoszonych do budżetu (§ 1 ust. 1) zarówno przez rejestrowaną jednostkę gospodarczą, jak i zastępczo — przez nadrzędną jednostkę organizacyjną,

) oświadczenie, czy działalność jednostki objęta jest budżetem centralnym, czy budżetem terenowym — z wymienieniem właściwego budżetu terenowego,

- o) dowód wykonania obowiązku wpisu do właściwego rejestru przedsiębiorstw wraz z odpisem tego dowodu,
 - p) nazwisko, imię i adres prywatny kierownika oraz głównego (starszego) księgowego jednostki gospodarczej,
 - r) wskazanie oddziału banku finansującego działalność eksploatacyjną oraz podanie oznaczeń posiadanych kont na rachunkach rozliczeniowych;
- 2) co do nadrzędnych jednostek organizacyjnych, określonych w § 1 ust. 1 pkt 7:
- a) dane, wymienione w pkt 1 lit. a)—d), g), j), k) oraz n)—r),
 - b) datę, od której wpłaty należności są dokonywane, oraz powołanie zarządzenia wprowadzającego ten system wpłat,
 - c) wyszczególnienie wszystkich tytułów wpłat do budżetu (§ 1 ust. 1), wnoszonych za podległe jednostki gospodarcze.

2. Nadrzędne jednostki organizacyjne (§ 1 ust. 1 pkt 7), wnoszące wpłaty do budżetu także z tytułu własnej (bezpośredniej) działalności gospodarczej, wnoszą jedno zgłoszenie rejestracyjne, zawierające:

- 1) dane, wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. a)—d), g), i)—l) oraz n)—r),
- 2) wyszczególnienie zakładów, oddziałów, filii, ekspozytur, składów itp., objętych własną (bezpośrednią) działalnością gospodarczą rejestrowanej jednostki,
- 3) wyszczególnienie wpłat, wnoszonych do budżetu (§ 1 ust. 1) przez rejestrowaną jednostkę za podległe jednostki gospodarcze, jak i z tytułu własnej (bezpośredniej) działalności gospodarczej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, przekształcanych z przedsiębiorstw budżetowych.

4. Upoważnia się Ministra Finansów do objęcia zgłoszeniem rejestracyjnym danych, nie objętych przepisami ust. 1 i 2.

§ 6. Za datę uruchomienia jednostki gospodarczej w rozumieniu uchwały niniejszej uważa się datę faktycznego rozpoczęcia działalności (produkcji, sprzedaży lub wykonywania usług).

§ 7. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do regulowania w drodze zarządzeń zasad i trybu rejestracji podatkowej zakładów i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (§ 1 ust. 1 pkt 2) w sposób odmienny od przepisów niniejszej uchwały.

2. Zasady i tryb rejestracji podatkowej jednostek gospodarczych, podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, oraz jednostek gospodarczych wydzielonych, podległych innym ministrom, określi odrębne zarządzenie Ministra Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 8. 1. Zgłoszenie rejestracyjne przedkłada się według przepisanej wzoru w dwóch egzemplarzach.

2. Zgłoszenie rejestracyjne powinno być podpisane przez kierownika oraz przez głównego (starszego) księgowego rejestrowanej jednostki.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do zawiadomień, o których mowa w § 3 ust. 2—4 oraz w § 13.

§ 9. 1. Organ finansowy, dokonujący rejestracji podatkowej, wydaje zarejestrowanej jednostce drugi egzemplarz zgłoszenia rejestracyjnego po stwierdzeniu na nim dokonania rejestracji.

2. Potwierdzone przez organ finansowy zgłoszenie rejestracyjne stanowi dowód wykonania obowiązku rejestracji podatkowej.

§ 10. Rejestrację podatkową przeprowadza się jako:

- 1) ogólną — co dwa lata, według stanu na dzień 1 stycznia danego roku, obejmującą wszystkie istniejące w tym dniu jednostki gospodarcze,
- 2) bieżącą — jednostek gospodarczych uruchomionych bądź przekształconych (§ 5 ust. 3) w czasie od 2 stycznia do końca dwuletniego okresu rejestracji ogólnej.

§ 11. 1. Zgłoszenia rejestracyjne należy wносить:

- 1) przy rejestracji ogólnej — do dnia 25 stycznia;
- 2) przy rejestracji bieżącej:
 - a) jednostek uruchomionych (§ 10 pkt 2) — najpóźniej w dniu uruchomienia jednostki gospodarczej, a co do jednostek gospodarczych uruchomionych w okresie od 2 do 25 stycznia roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną — w terminie do dnia 25 stycznia tego roku,
 - b) jednostek przekształconych (§ 5 ust. 3) — w terminie do dwóch tygodni od dokonania przekształcenia, a co do jednostek gospodarczych, przekształconych w okresie od 2 do 11 stycznia roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną — w terminie do dnia 25 stycznia tego roku.

2. Za datę dokonania przekształcenia (ust. 1 pkt 2 lit. b) uważa się datę określającą dzień przekształcenia, ustaloną w zarządzeniu lub innym akcie prawnym.

§ 12. 1. Rejestrację ogólną przeprowadza się po raz pierwszy w roku 1951.

2. Dla jednostek gospodarczych istniejących, uruchomionych lub przekształconych (§ 5 ust. 3) w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia 1951 r. ustanawia się termin wniesienia zgłoszeń rejestracyjnych do dnia 30 kwietnia 1951 r.

§ 13. 1. Jednostki gospodarcze obowiązane są zawiadamiać właściwy organ finansowy (§ 4 ust. 2) o zmianach danych, objętych zgłoszeniem rejestracyjnym, wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. a) — h) oraz j) — r), pkt 2 lit. a) i c) oraz ust. 2 z wyjątkiem pkt 1 lit. i), w terminie do dwóch tygodni od zajścia zmian.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku likwidacji jednostki gospodarczej. Za datę likwidacji w rozumieniu uchwały niniejszej uważa się datę faktycznego zaprzestania działalności określonej w § 6.

3. Dla jednostek gospodarczych, zlikwidowanych w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia 1951 r., ustanawia się termin wniesienia zawiadomień do dnia 15 maja 1951 r.

§ 14. Do niewykonania w terminie obowiązków zgłoszenia rejestracyjnego lub zawiadomienia, jak również zamieszczenia w zgłoszeniu rejestracyjnym albo zawiadomieniu danych niezgodnych ze stanem praw-

nym lub faktycznym mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116, Nr 49, poz. 451 i 452).

§ 15. W sprawach unormowanych niniejszą uchwałą nie mają zastosowania przepisy:

- 1) działu IX dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 36, poz. 506),
- 2) dotyczące obowiązku uzyskiwania zezwoleń bądź zgłaszania władzy (organowi) skarbowej: wyrobu, oczyszczania, odwadniania, przerobu, rozlewu, rozcieńczania, magazynowania, hurtowej i detalicznej sprzedaży, zawarte w:
 - a) art. 55, 62, 70, 71 ust. 2, 76, 81, 82, 83 ust. 1, 94, 95, 99, 100, 101, 113, 114, 122, 123 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. — Prawo akcyzowe (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122, z 1948 r. Nr 62, poz. 487),
 - b) art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 63, poz. 586, z 1933 r. Nr 84, poz. 615, z 1934 r. Nr 96, poz. 863, Nr 110, poz. 976, z 1935 r. Nr 96, poz. 599, z 1938 r. Nr 21, poz. 168, z 1947 r. Nr 29, poz. 122 oraz z 1948 r. Nr 62, poz. 487),
 - c) § 38 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1947 r. w sprawie częściowego wykonania prawa akcyzowego oraz dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym, wydanego co do § 21 ust. 1—3 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 8, poz. 58),
 - d) §§ 48—56, 64, 65, 196, 200, 214a, 216 ust. 2, 304 ust. 3, 318 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 88, poz. 746, z 1931 r. Nr 3, poz. 12, z 1935 r. Nr 33, poz. 235, z 1936 r. Nr 4, poz. 32, Nr 5, poz. 49, z 1937 r. Nr 79, poz. 575, z 1939 r. Nr 18, poz. 117),
 - e) § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 37, poz. 283, z 1950 r. Nr 22, poz. 198),
 - f) § 43 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy o monopolu zapalczanym (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 10, poz. 51, z 1934 r. Nr 7, poz. 55),
 - g) § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1932 r. celem dalszego wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapalczanym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 42).

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz